

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

Universitatea „Babeș Bolyai” Cluj Napoca

Facultatea de Istorie și Filosofie

Școala Doctorală „Relații Internaționale și Studii Europene”

***TERORISMUL DE SORGINTE FUNDAMENTALIST-
ISLAMICĂ – RISC ASIMETRIC LA SECURITATE***

- R E Z U M A T -

Coordonator științific

Prof. univ. dr. Adrian IVAN

Doctorand

Adrian Cătălin GURĂU

- Cluj Napoca 2015 –

CUPRINS

Preambul	pag. 4
Aspecte introductive referitoare la terorism.....	pag. 11
Capitolul 1: Conceptualizarea terorismului	
Secțiunea 1: Conceptul de terorism	
1.1.1. Paradigmele cunoașterii în studiul fenomenului terorist	pag. 18
1.1.2. Definierea conceptului.....	pag. 21
1.1.3. Tipuri de terorism.....	pag. 36
Secțiunea 2: Incriminarea actelor teroriste	
1.2.1. Reglementări internaționale privind terorismul	pag. 39
1.2.2. Cadrul juridic intern privind prevenirea și combaterea terorismului.....	pag. 47
Capitolul 2: Credința islamică și cauzele terorismului de sorginte fundamentalist —islamică	
Secțiunea 1: Islamul – o lume în expansiune	
2.1.1. Mari concentrări musulmane.....	pag. 62
2.1.2. Apariția civilizației islamice.....	pag. 66
Secțiunea 2: Cauzele terorismului și credința islamică	
2.2.1. Bazele credinței islamice.....	pag. 68
2.2.2. Motivele religioase din spatele actelor teroriste.....	pag. 93
Capitolul 3: Principalele organizații teroriste de sorginte fundamentalist - islamică	
Secțiunea 1: Situația politico – militară din Orient	
3.1.1. Factori de stabilitate și de risc.....	pag. 99
3.1.2. Actualitate și posibile evoluții pe termen mediu în regiune.....	pag.116

Secțiunea 2: Terorismul de sorginte fundamentalist – islamică, apariție și evoluție.....	pag. 124
3.2.1. Apariția terorismului internațional modern	pag. 125
3.2.2. Jihadul afgan și statele sponsor pentru organizațiile teroriste.....	pag. 130
3.2.3. Globalizarea terorismului	pag. 146
 Capitolul 4: Impactul acțiunilor teroriste asupra securității mondiale	
Secțiunea 1: Terorismul de sorginte fundamentalist islamică- sursă de insecuritate	
4.1.1. Fundamentalismul islamic și securitatea europeană.....	pag. 160
4.1.2. Potențialul financiar al Orientului și noile tendințe ale lumii islamice.....	pag. 176
Secțiunea 2: Atentatele de la 11 septembrie 2001	
4.2.1. Cauzele și pagubele directe ale atentatelor.....	pag. 178
4.2.2. Impactul asupra economiei mondiale.....	pag. 181
 Capitolul 5: Conexiunile terorismului de sorginte fundamentalist - islamică cu criminalitatea organizată	
Secțiunea 1: Conexiunile terorismului de sorginte fundamentalist – islamică cu criminalitatea organizată.....	pag. 189
5.1.1. Traficul ilicit de droguri și terorismul internațional de sorginte fundamentalist - islamică	pag. 191
5.1.2. Criminalitatea informatică și terorismul internațional de sorginte fundamentalist - islamică	pag. 202
5.1.3. Traficul de armament și materiale nucleare, biologice și chimice și terorismul internațional de sorginte fundamentalist - islamică.....	pag. 213
5.1.4. Marea criminalitate economico – financiară, spălarea de bani și terorismul internațional de sorginte fundamentalist - islamică.....	pag. 219
5.1.5. Traficul de ființe umane și terorismul internațional de sorginte fundamentalist - islamică.....	pag. 226
 Concluzii.....	pag. 234
Bibliografie:	pag. 244

Domeniul ales pentru a fi aprofundat pe durata acestor studii doctorale, respectiv **terorismul**, nu a fost selectat aleatoriu ci după o lungă și serioasă analiză și reflectare. Totuși această alegere s-a datorat în principal pregătirii și experienței mele profesionale, de practician în domeniul prevenirii și combaterii infraționiilor de criminalitate organizată și a riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale a României, corelată cu pasiunea mea pentru acest subiect și pentru lumea arabă. Bineînțeles că la motivația de ordin subiectiv/personal s-a adăugat și o cauză de ordin obiectiv, reprezentată de situația geopolitică și de securitate existentă la nivel mondial la sfârșitul anului 2010 – începutul anului 2011, odată cu apariția și amplificarea mișcărilor de eliberare națională a statelor nord africane de sub dominația dictatorială, exercitată pe parcursul mai multor decenii, mișcări populare cunoscute, în literatura de specialitate și mass media, sub denumirea generică de ”*primăvara arabă*”.

Ulterior, pe tot parcursul cercetării științifice, stabilitatea geopolitică regională din zona Orientului Mijlociu a cunoscut mutații profunde, generate tocmai de aceste mișcări revoluționare, schimbări care au determinat reorientarea polilor de putere din această zonă. Situația de securitate regională s-a transformat fundamental în decursul a 3 – 4 ani, modificări care s-au datorat în principal uciderii liderului Al Qaeda, **Usama bin LADEN**, de către forțele aliate în ofensiva lor dusă împotriva terorismului, și au culminat cu apariția și dezvoltarea brutală a entității teroriste **Stat Islamic**, precum și degenerarea și transformarea unora dintre mișcărilor revoluționare în adevărate războaie convenționale, cum este exemplul celor purtate în Siria și Irak în zilele noastre.

Având în vedere toate aceste aspecte, coroborat cu faptul că domeniul terorismului este un domeniu foarte vast, pentru o mai bună individualizare în timp și spațiu, precum și pentru a putea realiza o analiză pertinentă și aprofundată cu ocazia cercetării științifice, am ales ca temă pentru teza de doctorat ”**Terorismul de sorginte fundamentalist – islamică – risc asimetric la securitate**”. Alegerea mea, cu toate că la început a fost contestată de unii membri ai Școlii doctorale de relații internaționale și studii europene din cadrul Universității ”Babeș Bolyai” din Cluj Napoca,

argumentându-mi-se că acesta este un domeniu care a fost foarte mult studiat și totodată dezbătut într-o multitudine de lucrări științifice, cauză pentru care eu nu mai pot veni cu aspecte de noutate sau cu acel ”*plus valoare*”, s-a dovedit în cele din urmă a fi o alegere inspirată și mai ales o temă de maximă importanță și de actualitate, în perfectă concordanță cu realitățile cotidiene atât ale zonei Orientului Mijlociu cât și ale celei europene.

Așa cum am relevat anterior, domeniul studierii terorismului este un domeniu foarte vast și cu toate că, atât conceptul de terorism a apărut ca și concept de sine stătător, bine definit și incriminat în legislația internațională destul de târziu, de abia în secolul al XX-lea, cât și studiile în domeniu au început a se înmulți cu precădere în cea de-a doua jumătate a secolului trecut, cercetarea științifică și bibliografia referitoare la terorism este una foarte bogată, atât în ceea ce privește numărul de volume cât și în ceea ce privește multitudinea de ipoteze și teorii.

Plecând de la diversitatea și multitudinea de lucrări științifice în domeniu, am încercat să identific o zonă nu foarte mult cercetată și de asemenea aflată mai mereu, în ultima perioadă, în atenția opiniei publice, cu precădere după izbucnirea conflictelor din zona Golfului Persic, din anii '90, fapt pentru care m-am oprit la terorismul de sorginte fundamentalist – islamică. Totodată mi-am propus să realizez și o prezentare a conexiunilor dintre acest tip de terorism și activitățile de criminalitate organizată.

Evenimentele sângeroase, care s-au succedat cu repeziciune în cursul anului 2015, atât în Europa (atentatele din Franța, Belgia, Danemarca, Turcia) cât și în lumea arabă (atentatele din Tunisia, Yemen, Arabia Saudită, Liban și Egipt), cu urmări devastatoare în rândul populației civile și mai ales la nivelul mentalului colectiv ne-au demonstrat că organizațiile teroriste și în particular teroristul este o entitate cu un comportament total impredictibil și că oricât de mult ar fi studiat și analizat acest fenomen niciodată nu vor putea fi cunoscute și anticipate în totalitate acțiunile întreprinse de acesta, ceea ce face din terorism un domeniu de maximă actualitate.

Suplimentar odată cu criza migranților proveniți din Siria, Afganistan, Irak și alte state cu potențial terorist, care s-a abătut asupra Europei, în a doua parte a acestui an și cu situația generată de ultimele atentate de la Paris și Saint Denis, din luna noiembrie, se pune din ce în ce mai mult în discuție și capătă noi valențe conexiunile dintre criminalitatea organizată, grupările infracționale organizate și actele teroriste săvârșite de organizațiile teroriste.

Având în vedere aceste aspecte putem afirma cu tărie că terorismul și cu precădere cel de sorginte fundamentalist – islamică, reprezintă subiectul numărul unu aflat în atenția tuturor cancelariilor occidentale, fiind dezbătut cu ocazia tot mai deselor întâlniri bi și multilaterale dintre șefii de state precum și a reuniunilor organismelor regionale sau internaționale cu atribuții în domeniul securității. De asemenea problematica migrației ilegale, a traficului de armament și explozibili, a cyber criminalității și a spălării și transferurilor ilicite de bani în conexiune directă cu sprijinirea organizațiilor teroriste reprezintă una dintre principalele preocupări ale organelor de aplicare a legii și ale serviciilor de informații, la nivel mondial în anul 2015 și 2016.

Obiectivul principal al acestei lucrări a fost acela ca plecând de la prezentarea unor aspecte teoretice cu privire la terorism și de la o incursiune în istoria islamului și a situației geopolitice din zona Orientului Mijlociu să ne focalizăm apoi asupra apariției și evoluției fundamentalismului islamic, care stă la baza mării majorități a acțiunilor teroriste, purtate în zilele noastre, și apoi prin intermediul studiului de caz să prezentăm în concret conexiunile și interdependența dintre acțiunile organizațiilor teroriste și activitățile ilegale derulate de grupările infracționale organizate pe principalele paliere ale criminalității organizate, ca traficul ilicit de droguri, criminalitatea informatică, traficul de armament, marea criminalitate economico - financiară și spălarea de bani, precum și traficul de ființe umane. Scopul acestei prezentări și dezbateri a interconexiunilor a fost acela de a arăta că cele două riscuri asimetrice la adresa securității mondiale se întrepătrund în cele mai multe situații, linia de demarcație dintre acestea fiind foarte fină și foarte greu de stabilit, ceea ce face ca activitatea structurilor de aplicare a legii și a serviciilor de informații cu atribuții în domeniu să fie foarte dificilă. Totodată am dorit a atrage atenția asupra faptului că pentru o eficientă prevenire și combatere a acțiunilor teroriste este nevoie de o permanentă și activă cooperare între autoritățile cu atribuții în aceste domenii ale statelor, atât la nivel național cât mai ales la nivel transfrontalier (regional sau internațional), pentru a combate eficient, în primul rând, activitățile din domeniul criminalității organizate și pentru a reuși ulterior să preîntâmpinăm actele teroriste. Aceste aspecte reprezintă o reacție proactivă a autorităților la adresa acțiunilor teroriste.

Având în vedere faptul că studiile doctorale s-au realizat în domeniul relațiilor internaționale și a studiilor europene, abordarea folosită pe parcursul cercetării este una

multidisciplinară și interdisciplinară, cu referințe la demografie, studii globale, geopolitică, geostrategie, geografie, istorie, religie, economie, drept, terorism și criminalitate organizată transfrontalieră. Dacă terorismul este abordat pe parcursul tezei atât din punct de vedere teoretic - juridic, al relațiilor internaționale, al apariției și dezvoltării fenomenului, cât și din punct de vedere al practicii, criminalitatea organizată alături de terorismul de sorginte fundamentalist – islamică sunt conceptele ce vor fi abordate pe larg în cadrul studiului de caz, ele fiind de fapt cele două axe pe care se bazează acest studiu.

Folosind *metoda statistică* și o *abordare preponderent cantitativă*, prin preluarea și analizarea datelor statistice prelucrate de U.N.O.C.D. cu privire la producția, rutele și capturile de droguri la nivel mondial, traficul de armament precum și cu privire la traficul de ființe umane la nivel mondial și regional, în cadrul studiului de caz sunt prezentate principalele paliere ale criminalității organizate și profiturile uriașe generate de aceste activități ilegale. Apoi pornind de la aceste activități ilegale și întreg mecanismul care se rotește în jurul lor sunt prezentate și fundamentate legăturile și întrepătrunderile dintre actele organizațiilor teroriste și acțiunile ilegale ale grupărilor infracționale. Din perspectivă calitativă am preferat alegerea acestor surse pentru ca ele să confere acuratețe și credibilitate datelor și informației folosite.

Lucrarea de față folosește ca metodă principală de cercetare *studiul asupra bibliografiei de specialitate*, în special asupra lucrărilor publicate la nivel național și internațional în domeniul terorismului și al istoriei religiilor, cu accent pe apariția și dezvoltarea islamului și a fundamentalismului Islamic, precum și a unor articole și surse on line, tocmai pentru a conferi actualitate și noutate datelor utilizate și enumerate în cadrul lucrării.

Totodată pe parcursul cercetării științifice au fost folosite ca surse bibliografice o serie de acte juridice, naționale și internaționale, care au stat sau stau la baza reglementării regimului juridic al acțiunilor teroriste, cum ar fi: convenții internaționale, acorduri internaționale, strategii, legi, ordonanțe și hotărâri ale Guvernului României. De asemenea folosirea unor studii și a concluziilor furnizate de acestea cu privire la situația geopolitică și geostrategică din zona extinsă a Orientului Mijlociu precum și referitoare la pagubele și urmările la nivel global ale atentatelor de la 11 septembrie 2001 mi-au conferit posibilitatea de a realiza o imagine cât mai completă și comprehensivă a situației de securitate de la nivel mondial și cu precădere a celei de la nivelul Orientului Mijlociu.

O altă metodă la care am apelat în demersul meu științific, a fost cea a cercetării juridice, sens în care o secțiune a primului capitol a fost dedicată cadrului legal, național și internațional, cu aplicabilitate domeniului terorismului. Totodată am recurs și la o metodologie

de lucru care să permită cunoașterea realităților geopolitice și de securitate atât de la singular la general, pe cale *inductivă*, cât și *de la general la particular*, pe calea *deducțiilor logice*. Importanța metodei inductiv - deductive pentru relevarea caracteristicilor spațiului de interes strategic asupra căruia am efectuat cercetarea, este evidentă, atâta timp cât, în esența sa, conceptul securității pornește de la suma realităților multinivel.

De asemenea folosirea *analizei descriptive* este esențială. Astfel nu ne vom referi doar la observații și descrieri ale contextului în care se manifestă paradigma securității în zona Orientului Mijlociu sau modul secvențial de abordare a diferitelor situații de către diferiți actori ci vom încerca ca pornind de la cauzele care determină manifestarea dilemei securității regionale a zonei să determinăm efectele pe care aceasta le poate genera.

Folosirea *metodei comparative* mi-a permis în prima parte a lucrării, cea teoretică, să evidențiez asemănările dar și principalele deosebiri dintre actele teroriste, pe de o parte și mișcările revoluționare, cele de eliberare națională sau atacurile de gherilă, pe de altă parte, precum și principalele elemente comune ale diferitelor definiții date terorismului de-a lungul timpului de o serie de cercetători în domeniu. Acest lucru a avut drept principală consecință o corectă înțelegere și definire a conceptului de terorism și o corectă plasare a acestuia în actualul cadrul geostrategic internațional. Această metodă a fost folosită intens și cu succes și în partea a doua a lucrării, rezervată studiului de caz, pentru a ne permite să facem o prezentare concretă, dar nu limitativă, a asemănărilor dintre acțiunile organizațiilor teroriste și activitățile grupărilor infracționale organizate.

Studiul comparativ s-a concentrat pe evidențierea similitudinilor și/sau diferențelor dintre organizațiile teroriste și actele săvârșite de acestea, de cele mai multe ori cu violență și care au ca scop generarea unui sentiment de teamă și de cealaltă parte grupările infracționale organizate și activitățile ilegale derulate de acestea, care au ca principal scop obținerea unor profituri însemnate în intervale cât mai scurte de timp.

Deși studiul este unul orientat exclusiv empiric, cercetarea a încercat să îmbine cunoștințele specifice relațiilor internaționale (ca disciplină clar conturată în zona academică) și studiilor de securitate cu cele specifice din zona istoriei, a geografiei (cu precădere demografice, politice și sociale), a economiei, a dreptului și a religiei. Totodată prin studiul de caz s-a încercat realizarea unor prezentări și formularea unor concluzii cu privire la cele două domenii, care să transpună în mare parte experiența practică a structurilor de aplicare a legii cu atribuții în domeniu.

Cu toate acestea, având în vedere specificitatea domeniului și importanța acestuia pentru securitatea la nivel național și internațional, accesul la unele surse

bibliografice, cu valoare și relevanță sporite pentru demersul științific și pentru o mai bună înțelegere și prezentare a fenomenului, nu s-a putut realiza datorită faptului că marea lor majoritate au un regim aparte de manipulare și accesare (sunt documente clasificate sau nedestinate publicității). Urmare a acestui considerent prezenta lucrare poate fi apreciată și catalogată de către practicienii și specialiștii în domeniul prevenirii și combaterii terorismului o lucrare pur teoretică.

Dacă la aceasta mai adăugăm și faptul că actualul context geostrategic și evoluțiile din domeniul terorismului de sorginte fundamentalist – islamică sunt într-o permanentă modificare, putem constata că mai este încă mult spațiu pentru continuarea și aprofundarea cercetării în acest domeniu, terorismul rămânând pentru încă o lungă perioadă de timp una dintre cele mai de actualitate amenințări asimetrice la adresa securității mondiale.

Teza de doctorat ”*Terorismul de sorginte fundamentalist-islamică – risc asimetric la securitate*” este o lucrare de cercetare științifică în care sunt abordate aspecte de ordin teoretic cu privire la terorism, legislația în domeniu, apariția și dezvoltarea credinței islamice și a fundamentalismului islamic, precum și o prezentare din perspectivă istorică, geopolitică și geostrategică a organizațiilor teroriste și a riscurilor generate de acestea la adresa securității mondiale. Teza se finalizează cu un studiu de caz în care sunt evidențiate conexiunile și interdependența dintre organizațiile teroriste și acțiunile generate de acestea cu grupările infracționale organizate care derulează activități infracționale pe principalele paliere ale criminalității organizate.

Lucrarea este structurată pe 5 capitole, având secțiuni separate destinate aspectelor introductive și concluziilor.

În secțiunea introductivă am realizat o scurtă prezentare a unor elemente cu privire la terorism și evoluția lui de-a lungul timpului, cu accent pe perioada de după războaiele mondiale și pe implicarea tot mai activă a guvernelor în prevenirea și combaterea acestui fenomen. Această secțiune a fost realizată în vederea familiarizării, celor ce vor studia lucrarea, cu chestiuni elementare despre terorism.

Primul capitol al tezei ”*Conceptualizarea terorismului*” este structurat pe două secțiuni distincte, care la rândul lor sunt împărțite fiecare în mai multe subcapitole. Astfel prima secțiune este dedicată paradigmelor cunoașterii fenomenului terorist, sens în care sunt abordate *Paradigma crizei*, *Paradigma culturalistă*, *Paradigma instrumentală*, *Paradigma socială* și *Paradigma ideologică* și plecând de

la acestea, în continuare, sunt detaliate aspecte referitoare la etimologia cuvântului de terorism precum și cu privire la multitudinea de definiții ale terorismului. După ce se realizează o delimitare între acțiunile teroriste, pe de o parte, și mișcările de eliberare națională, mișcările revoluționare și cele de gherilă, pe de altă parte, identificându-se totodată principalele elemente definiției cuprinse de marea majoritate a definițiilor terorismului putem defini terorismul ca fiind un *act programatic, un conflict violent prin care făptuitorul urmărește să-și impună poziția și autoritatea asupra societății și statului, în scopul controlării relațiilor sociale sau al schimbării sau distrugerii celor deja existente.*

De asemenea în această secțiune am realizat și o trecere în revistă a principalelor tipuri de terorism, clasificate în funcție de o serie de criterii semnificative.

Ce-a de-a doua secțiune este dedicată în totalitate prezentării cadrului normativ internațional și intern, aflat în vigoare, în domeniul incriminării actelor teroriste, realizându-se totodată și o prezentare a instituțiilor care formează *Sistemul Național de Prevenire și Combatere a Terorismului* din România și a atribuțiilor acestora în domeniul prevenirii și combaterii terorismului. În această parte sunt prezentate în amănunt prevederile Legii 51/1991 și Legii 535/2004, principalele acte normative cu aplicabilitate în acest domeniu.

În cel de-al doilea capitol "*Credința islamică și cauzele terorismului de sorginte fundamentalist islamică*" se realizează o incursiune din punct de vedere geografic și demografic în lumea islamică, urmărindu-se a se prezenta principalele concentrări musulmane la nivel mondial, precum și evoluția și expansiunea permanentă a numărului de adepți ai religiei islamice.

De asemenea în această parte am făcut și o prezentare, din punct de vedere al istoriei religiilor, a apariției și dezvoltării culturii musulmane. În acest sens am realizat o trecere în revistă a bazelor credinței islamice, de la nașterea Profetului Mahomed, considerat întemeietorul religiei islamice, războaiele purtate de acesta pentru cucerirea întregii lumi arabe și până la evoluția Islamului după moartea Profetului, perioadă care se confundă cu scindarea adepților religiei musulmane în trei mari categorii principale:

1. Sunniții - numiți *Ahl As-Sounnah wal- Jama'ah*, reprezintă aproximativ 85 – 90% din totalitatea musulmanilor și sunt în număr de aproape un miliard. Conform tradiției aceștia au aderat la tradiție, respectiv la interpretarea

Coranului transmisă prin viu grai, și sunt cei care îi recunosc drept urmași ai lui Mahomed pe cei patru califi, în ordinea în care aceștia s-au succedat: **Abu Bakr** (632 - 634), **Omar** (634 - 644), **Othman** (644 - 656) și **Ali** (656 - 661).

2. Șiiții – reprezintă aproximativ 10 – 15% din totalitatea musulmanilor, fiind într-un număr de aproximativ 165 de milioane, concentrați cu precădere în Iran, Irak, Pakistan și India. Aceștia susțin că **Ali** (vărul lui Mahomed, fiul său adoptiv) și urmașii acestuia și ai **Fatimei** (fiica lui Mahomed), sunt urmașii legitimi ai lui Mahomed. Șiiții sunt deci cei care cred că dreptul la succesiunea Profetului aparține familiei sale și celor care îi urmează acesteia (*Ahl al-bayt*), cei care asigură și înțelegerea adecvată a revelației transmise de Profet. Membrii familiei Profetului constituie lanțul prin care se transmit și învățăturile și grația (*baraka*). În cadrul šiismului, imamul, ca și Profetul, este impecabil și este venerat alături de acesta. Lista recunoscută de imami diferă însă la diverse grupări¹. Marea majoritate a šiiților cred în 12 imami, *lideri infailibili*, primul dintre aceștia fiind **Ali** iar ultimul dintre ei, numit **Mahdi**, nu moare propriu-zis ci a dispărut în **secolul al IX-lea** și se ascunde, apariția lui va însemna înfăptuirea dreptății pe pământ, ceea ce ar putea semnifica un echivalent islamic al Judecății de Apoi.
3. Kharigiții - s-au răspândit în lumea arabă în prezent reprezentând circa 3 – 4% din populația musulmană, aceștia fiind concentrați în Oman, Zanzibar și în nordul Africii. Potrivit convingerilor acestora orice om poate conduce o comunitate musulmană, indiferent de rasă sau trib el putând fi ales drept conducător cu o singură condiție, aceea de a fi un musulman cu un comportament ireproșabil.

Un subcapitol al acestei părți este destinat prezentării originilor și evoluției în timp a fundamentalismului islamic, una dintre principalele cauze aflate în spatele actelor teroriste. Astfel sunt enumerate motivele care au stat la baza manifestărilor de tip fundamentalist islamic în epoca modernă, plecând din 1928, de la apariția organizației ”Frăția musulmană” în Egipt, continuând cu perioada Războiului Rece, când are loc și Revoluția iraniană și culminând cu atentatele de 9 septembrie 2001, care marchează *apogeul fanatismului religios manifestat de teroriștii fundamentaliști – islamici*.

¹ Nadia ANGHELESCU, „Introducere în Islam”, Ed. Polirom, București, 2014;

A treia parte a lucrării ”*Principalele organizații teroriste de sorginte fundamentalist islamică*” este structurată pe două secțiuni, fiecare dintre acestea fiind la rândul lor divizată în două sau trei subcapitole. Secțiunea intitulată ”Situția politico - militară din Orient” este destinată unei analize geopolitice și geostrategice a situației existente la nivel mondial și regional, în zona extinsă a Orientului Mijlociu, cu accent deosebit pe factorii de stabilitate și de risc din această zonă. În acest sens dată fiind situația politică, militară și economică din zona extinsă a Orientului Mijlociu putem constata că după finalizarea celui de-al doilea război din Golf, uciderea liderului irakian Saddam HUSSEYN, îndepărtarea de la putere, de către așa zisele mișcări revoluționare, a regimurilor dictatoriale, care guvernau de zeci de ani aceste state, această parte a lumii este măcinată de o puternică instabilitate. fapt care generează o serie de riscuri și vulnerabilități la adresa securității și păcii mondiale.

La ora actuală lumea musulmană este măcinată de conflicte, aflate în plină desfășurare: conflictul arabo – israelian, războaiele din Afganistan și Irak pentru obținerea și exercitarea puterii, războiul din Siria pentru obținerea independenței și înlăturarea regimului lui Bashar al Assad, precum și problema kurdă, dar și de o serie de nemulțumiri și divergențe aflate într-o stare latentă, ce pot escalada în orice moment și se pot transforma în conflicte armate.

Astfel permanentele lupte interne purtate între triburile din Afganistan precum și între cele irakiene în vederea impunerii unui anumit regim politic, au dus la dezbinarea celor două state, care la momentul actual au încetat să mai existe ca state unitare, fapt ce generează un risc major pentru securitatea zonei dar și în perspectivă pentru securitatea mondială. O situație aparte o întâlnim în *Siria*, considerată unul dintre principalii piloni ai securității și păcii din zonă, până la izbucnirea mișcărilor de stradă, ce au degenerat ulterior și s-au transformat într-un conflict armat deschis între forțele guvernamentale, loiale președintelui și oponenții lui Bashar al Assad la început și ulterior cu reprezentanții Statului Islamic. Luptele, care se poartă în prezent pe teritoriul sirian, au dus la migrarea unei importante părți a populației către Turcia (la granița turco – siriană se află peste 1.500.000 de imigranți de origine siriană, care așteaptă identificarea unei oportunități de a se deplasa către vestul Europei) și apoi către statele occidentale, ceea ce a generat slăbirea foarte tare a acestui stat atât din punct de vedere economic cât și din perspectiva influenței pe care o putea exercita asupra celorlalte state musulmane.

Într-o situație asemănătoare se află și **Egiptul**, care până la izbucnirea „primăverii arabe” și înlăturarea lui **Muhammad Hosni El Sayed MUBARAK** era considerat centrul stabilității și securității în zona arabă, fiind statul care coagula în jurul său toate celelalte state arabe din zonă. În prezent Egiptul este puternic măcinat de conflicte armate între forțele opozante și armată, ceea ce conferă o puternică instabilitate a țării, aspect ce afectează grav dezvoltarea economică a statului. Acest lucru este amplificat și de posibilitatea ca „*Frăția Musulmană*”, să revină din nou la putere (imediat după înlăturarea de la putere a dictatorului, cu ocazia primelor alegeri libere organizate în Egipt, a fost ales președinte reprezentantul Frăției Musulmane, **Mohamed Morsi Muhammad Morsi Isa Al-Ayyat**, care ulterior a fost îndepărtat de la putere de către armată), ceea ce ar putea genera schimbări majore în politica externă a țării precum și în escaladarea conflictului egiptean – israelian, având în vedere doctrina fundamentalist – islamică după care își ghidează acțiunile această organizație.

În același timp state ca **Sudanul**, **Tunisia** și **Libia** sunt și ele măcinate de lupte interminabile, politice și militare, la nivel intern pentru preluarea puterii, fapt ce generează pe lângă o serie de piedici în calea dezvoltării economice și sociale a acestor state, izolarea acestora față de lume precum și o stare de nesiguranță care este o vulnerabilitate importantă ce se poate transforma în orice moment într-un risc major la adresa securității mondiale.

Un alt stat măcinat de conflicte politice interne, aflate în stare latentă, este **Iranul**. Aici, cu toate că țara a cunoscut în ultima vreme o dezvoltare economică considerabilă, în ultimul deceniu s-au intensificat protestele (protestele populației arabe din Kuzestan din 2005, protestele azerilor aflați pe teritoriul Iranului care au avut loc în 2006) aspecte ce sunt amplificate în mod negativ și de situația incertă aflată în unele provincii iraniene ca: Baluchistan, Kurdistan și Sistan. Ținând cont de faptul că Iranul este considerat unul dintre statele care dețin tehnologia necesară fabricării unei bombe nucleare, aflându-se de asemenea în posesia unor rachete balistice și că la baza guvernării acestui stat se află legile fundamentalist - islamice putem concluziona că deteriorarea climatului de securitate internă și izbucnirea unui conflict armat pe teritoriul acestui stat sau împotriva unui agresor extern poate aduce grave prejudicii ordinii și securității la nivel regional și chiar mondial.

Ce-a de-a doua secțiune a acestui capitol prezintă principalele etape ale evoluției terorismului internațional modern, precum și organizațiile teroriste care au apărut și s-au dezvoltat de-a lungul acestor etape, astfel:

1. *Apariția terorismului internațional modern (1968 – 1979)* – perioadă în care au apărut organizații teroriste ca: Frontul Popular pentru Eliberarea Palestinei (P.F.L.P.), Frontul Popular pentru Eliberarea Palestinei – Cartierul General (PFLP - GC) și Organizația Abu Nidal (OAN);
2. *Jihadul afgan și statele sponsor pentru organizațiile teroriste (1979 – 1991)* – perioadă care se confundă cu dezvoltarea unor puternice organizații teroriste ca: Hezbollah, Jihadul Islamic Egiptean, Jihadul Islamic Palestinian, Mișcarea de Rezistență Islamică (HAMAS), GAMA’A AL-ISLAMIYYA (“Gruparea Islamica – GI”);
3. *Globalizarea terorismului (1991 – 2001)* – perioadă de expansiune maximă a terorismului la nivel internațional, care a culminat cu atentatele teroriste din 11.09.2001 și în care au apărut și s-au dezvoltat o mare parte dintre organizațiile teroriste actuale, dintre care enumerăm: Al Qaeda (Fundația, Baza), Armata Islamică Aden – Abyan (AIAA), Harakat ul – Mujahidin (HUM), Jaish – e – Mohamed (Armata lui Mahomed), Lashkar – e – Taiba (Armata celor drepti) și Grupul Islamic Armat (G.I.A.)

În capitolul IV ”*Impactul acțiunilor teroriste asupra securității mondiale*” este realizată o prezentare, din punct de vedere geostrategic, a fundamentalismului islamic, a legăturii acestuia cu securitatea europeană și a terorismului care are la bază aceste principii, precum și amenințările și efectele acțiunilor teroriste de acest gen asupra securității și economiei mondiale.

În acest sens se evidențiază faptul că *Islamul fundamentalist*, numit și *Islamul integrist conservator*, se prezintă ca o *mișcare puternic structurată, intransigentă și xenofobă, care nu tolerează nici o deschidere către Occident*. Astfel datorită acestor concepte, statele vest europene și S.U.A. reprezintă principalele ținte ale acțiunilor inițiate de grupările teroriste fundamentalist islamiste. Totodată pe parcursul primei secțiuni a capitolului patru se prezintă și principalele focare ale terorismului de sorginte fundamentalist islamică existente pe teritoriul Europei, în zona republicilor caucaziene și în zona fostei Iugoslavii.

A doua secțiune a acestui capitol prezintă urmările devastatoare produse de atentatele de la World Trade Center și Pentagon din 11.09.2001, atât pagubele directe și pierderile de vieți omenești cât și efectele indirecte ale acestor acțiuni asupra economiei mondiale și în special asupra celei a S.U.A.

Capitolul cinci ”*Conexiunile terorismului de sorginte fundamentalist islamică cu criminalitatea organizată*”, este construit pe baza studiului de caz realizând o

trecere în revistă a principalelor paliere ale criminalității organizate (traficul de droguri, cyber criminalitatea, traficul de armament, marea criminalitate economico-financiară și spălarea de bani, precum și traficul de persoane) punându-se accent pe legăturile și interconexiunile dintre grupările infracționale organizate și organizațiile teroriste de sorginte fundametalist islamică.

Acest capitol este structurat pe cinci subcapitole, fiecare dintre ele abordând, din punct de vedere practic, legăturile dintre organizațiile teroriste fundamentalist islamice și câte un palier al criminalității organizate. În acest fel în primul subcapitol după ce prezintă locurile de cultivare și producție a principalelor tipuri de droguri: opiaceele, cannabisul și drogurile sintetice precum și rutele folosite pentru transportul acestora către piețele de desfacere în final îmi axez demersul științific pe interconexiunile dintre organizațiile teroriste și grupările infracționale organizate ce acționează în domeniul traficului de droguri, stabilind următoarele legături:

- Grupările infracționale organizate comercializează și distribuie droguri, heroină și cannabis, produse majoritatea în zone controlate de organizațiile teroriste, ca Afganistan, Maroc;

- Grupările infracționale distribuie și comercializează droguri sintetice și materii prime pentru obținerea de droguri sintetice în Orientul Mijlociu, în zone sau de rețele controlate de organizațiile teroriste (Siria, Iordania și alte țări din Peninsula Arabia);

- Grupările organizate produc droguri sau utilizează rute de transport care tranzitează țări, aflate sub influența organizațiilor teroriste (Afganistan, Pakistan, Iran, republicile caucaziene) sens în care sunt nevoite să achite diferite sume de bani pentru a beneficia de sprijinul acestora în vederea derulării activităților infracționale;

- Membrii grupărilor infracționale plătesc diferite sume de bani, sub forma unor taxe de protecție pentru a fi lăsați să deruleze activitățile infracționale fie pe teritoriul statelor aflate sub influența organizațiilor teroriste fie în afara teritoriului acestor state, fără a fi denunțate autorităților;

- Pe de altă parte interconexiunea funcționează și în sens invers, astfel că organizațiile teroriste primesc diferite sume de bani de la membrii grupărilor infracționale pentru că sunt lăsați să-și deruleze activitățile ilicite precum și sub formă de donații, sume de bani care sunt utilizate pentru finanțarea activităților teroriste;

- Totodată entitățile teroriste utilizează rutele folosite pentru transportul drogurilor în vederea transportului de echipamente, armament și oameni către statele țintă;

- De asemenea au fost întâlnite multe situații în care o serie de membri ai grupărilor infracționale devin membri, susținători sau adepți ai ideilor teroriste și chiar săvârșesc acte teroriste în numele acestora;

- În cele din urmă dar nu lipsită de importanță este și folosirea sistemului ”hawalla” (sistem de transfer a banilor) de către grupările teroriste în vederea transferării fondurilor din statele occidentale către țările de origine.

Al doilea subcapitol se axează pe o prezentare succintă a criminalității informatice și a conexiunilor dintre aceasta și terorismul de sorginte fundamentalist islamică, identificând în acest sens următoarele domenii în care cele două domenii interferează;

1. *propaganda și formularea cererilor*: grupările teroriste acuză limitările impuse libertății de expresie și pledează cauza camarazilor închiși pe motive politice sau datorită orientărilor religioase, de diferite regimuri, teme cu o mare rezonanță în rândul publicului democrat din Occident și nu numai;

2. *strângere de fonduri* prin organizații caritabile, organizații neguvernamentale precum și prin instituții financiare, atât de la adepții din regiunile unde sunt cantonate aceste organizații cât și din celelalte părți ale lumii indiferent dacă ne referim la cea islamică, creștină sau de alte confesiuni religioase;

3. *recrutare și mobilizare*: organizațiile teroriste culeg informații despre vizitatorii frecvenți ai site-urilor care le aparțin și ulterior îi contactează. De asemenea Internet – cafe-urile, chat – room-urile și buletin board-urile sunt cele mai des vizitate și frecventate de către membrii acestor organizații în căutarea unor noi adepți sau măcar susținători ai ideologiilor fundamentalist – islamice, care ulterior să se transforme în noii recruți ai grupării. Totodată sunt și situații când relația funcționează în dublu sens, susținătorii ideilor extremiste oferindu-și serviciile prin intermediul rețelelor INTERNET. În același timp membrii organizației teroriste folosesc INTERNETUL și în situații în care este necesară mobilizarea militanților și noilor recruți pentru derularea unor operațiuni sub stindardul organizației;

4. *instruire*: pe INTERNET există o multitudine de site-uri ce oferă ghiduri și manuale complete pentru utilizarea substanțelor otrăvitoare, utilizarea explozivilor și fabricarea unor dispozitive explozive artizanale, utilizarea armamentului, precum și tehnici de supraviețuire, de luptă și chiar manuale de utilizare a unor avioane;

5. *comunicarea și coordonarea dintre membrii operativi și adepții grupărilor precum și planificarea atacurilor teroriste*: site-urile specializate, chat – room-urile,

poșta electronică precum și mijloacele de comunicații de tip VOIP sunt din ce în ce mai utilizate în relațiile dintre teroriști pentru transmiterea instrucțiunilor, cunoștințelor și datelor tehnice necesare planificării și executării acțiunilor teroriste;

6. *Dezinformarea* – emiterea unor amenințări sau a unor imagini pentru a inspira sentimentele de teamă, lipsă de apărare și oroarea;

7. *strângerea de informații*: utilizând INTERNETUL membrii grupărilor teroriste folosind doar banale motoare de căutare culeg informații relevante cu privire la infrastructura pentru transport, centralele nucleare, porturi, aeroporturi, clădiri publice, sedii ale administrațiilor etc. Tot din mediul online se pot obține date și informații cu privire la sistemele de securitate utilizate de către autorități pentru protejarea anumitor obiective de importanță strategică;

8. *asumarea unor atentate comise*.

Al treilea subcapitol prezintă pe scurt câteva date relevante cu privire la traficul de armament, materiale nucleare, biologice și chimice precum și conexiunile dintre grupările infracționale ce acționează în acest domeniu și organizațiile teroriste, cea mai importantă dintre ele fiind aprovizionarea cu armament a entităților teroriste de aceste grupări.

Al patrulea subcapitol se axează pe marea criminalitate economico – financiară și spălarea de bani, domeniu de foarte mare interes pentru entitățile teroriste, acesta fiind și unul dintre principalii furnizori de resurse financiare, necesare susținerii activităților organizațiilor, precum și mijlocul prin intermediul căruia sunt transferate și introduse în circuitul legal sumele de bani obținute de organizațiile teroriste din diferite activități legale sau ilegale.

În final este prezentată conexiunea dintre terorismul de sorginte fundamentalis islamică și traficul de ființe umane, cu un accent deosebit pe migrația ilegală și traficul de migranți. În acest sens am identificat următoarele legături dintre cele două activități ilegale:

- recrutarea de noi membri: este foarte bine știut că marea majoritate a atentatorilor sinucigași este reprezentată de femei, mare parte dintre acestea fiind recrutate din rândul victimelor traficului de ființe umane;

- transferurile de bani: datorită faptului că grupările implicate în traficul de ființe umane sunt foarte numeroase atât din punct de vedere al membrilor cât și a victimelor, organizațiile teroriste se folosesc de acest atu în vederea transportului și repatrierii sumelor de bani din statele occidentale către țările de origine;

- colectarea de fonduri: având în vedere actuala situație geopolitică și numărul în continuă creștere al persoanelor care vor să se deplaseze către statele Uniunii Europene, organizațiile teroriste, care de altfel controlează teritorii vaste din țările de origine ale migranților sau cele tranzitate de aceștia, obțin importante sume de bani pentru facilitarea deplasării acestora către U.E.;

- transportul propriilor membri către statele țintă, folosindu-se de grupurile de migranți și logistica grupărilor infracționale implicate în traficul acestora.

În concluzie, legăturile terorismului de sorginte fundamentalist – islamică cu criminalitatea organizată, pe oricare dintre principalele ei paliere, sunt impuse de necesitatea obținerii de noi surse de finanțare, recrutarea de noi membri sau simpatizanți precum și transferarea și relocarea de bunuri, valori sau membri ai grupărilor în diferite zone, în condițiile sprijinului cât mai mare de care se bucură statele cu care organizațiile teroriste se află în conflict.

Totodată entitățile teroriste profită de faptul că au influență asupra autorităților din anumite regiuni ale lumii islamice sau controlează anumite zone din această parte a lumii și obțin parte din profiturile uriașe, generate de activitățile ilegale derulate de grupările infracționale organizate, în schimbul asigurării protecției acestor grupări și activităților lor ilicite.

Concluziile desprinse pe parcursul demersului științific au fost abordate din perspectivă internațională, pe de o parte iar pe de altă parte din perspectiva României ca stat membru al Uniunii Europene și NATO.

În actuala situație geopolitică regională statele din zonă sunt mai preocupate de regimurile radicale sau de amenințările lor interne decât de *Israel*. Acest fenomen este din ce în ce mai vizibil începând cu anul 2011, după declanșarea mișcărilor populare de eliberare a statelor arabe de sub dominația dictatorială, care în unele zone s-au transformat în adevărate războaie civile de durată (Egipt, Siria, Libia etc).

Statele moderate nu acceptă nici ideologia și nici conducerea unor regimuri radicale și nu sunt dispuse să le satisfacă. Ele văd încercările de a distruge *Israelul*, de a elimina influența occidentală sau de a uni lumea arabă prin forță, ca un efort nejustificat și ca amenințări la adresa propriei prosperități, a intereselor sau chiar a suveranității și supraviețuirii lor.

Pacea, stabilitatea și dezvoltarea economică sunt văzute ca priorități mult mai importante acum mai mult decât oricând în ultima jumătate de secol.

Regimurile radicale sunt mai slabe și mai divizate acum decât oricând în trecut, lucru amplificat în principal de revoluțiile din primăvara arabă începute în iarna 2010 – primăvara 2011. Această situație dificilă dictează prudență în rândul statelor lumii și mai ales în cel al statelor occidentale, deoarece, aflate în pragul disperării, aceste regimuri (care pierd și sprijinul popular) pot îndruma organizațiile teroriste, pe care le sprijină, spre îndeplinirea unor acte teroriste cu urmări deosebit de grave.

Fanatismul și intoleranța sunt fenomene care afectează în prezent o mare parte a lumii. Națiunile multireligioase (*India, Pakistanul, Indonezia* sau *Filipine*) poartă veritabile războaie civile în numele Crucii, al Islamului sau al budismului.

Țări în care religia s-a impus ca politică de stat (*Iran, Afganistan, Somalia*) devin, mai mult sau mai puțin, adevărate fonduri de export ale intoleranței în forma sa extremă: *terorismul*.

Terorismul bazat pe fundamentalismul islamic a devenit și s-a impus ca și ideologie, abia după atentatele din **11 septembrie 2001**. Codul prin intermediul căruia adepții săi înțelegeau lumea era rezumabil la un singur cuvânt: *jihadul sfânt*. Pericolul mare al războiului iminent este, deci, în planul ideologic, acela de a definitiva tranziția de la terorismul islamic la o adevărată ideologie urmată de o politică de stat.

Dacă, însă, Occidentul deține superioritatea militară și tehnologică, *totalitarismul islamic* dispune de forța demografică (peste 1 miliard șase sute de milioane de persoane, răspândite pe tot globul și infiltrate în locuri strategice, cum ar fi peste 36 de milioane în Europa) și de cea de fanatizare a *Coranului*.

Lumea islamică, neavând la îndemână tehnologia avansată de distrugere în masă, opune războiului modern, total, strategia *războiului permanent, de uzură și demoralizare*, care este *terorismul*.

Deși se poate spune că asistăm la un *război asimetric*, că amenințarea asupra Europei este una de tip asimetric, ea nu este de neglijat, având în vedere faptul principalul obstacol în calea globalizării îl reprezintă fundamentalismul islamic. Din acest motiv, amenințările la adresa Europei impun lărgirea *Uniunii Europene* și ulterior unirea sa de facto cu *S.U.A.* și *Rusia* pentru prevenirea și contracararea amenințărilor teroriste din ultima vreme.

Astfel pornind de la realitățile geopolitice din ultima perioadă, reprezentate în primul rând de criza din Orientul Mijlociu, generată de războiul civil purtat în Siria cu insurgenții Statului Islamic și cel din Irak cu reprezentanții aceleiași grupări

teroriste, ce au determinat un aflux mare de refugiați care au luat cu asalt porțile Uniunii Europene, în cursul lunii septembrie lucrările principalelor foruri internaționale sau regionale (întâlnirea ONU de la sfârșitul lunii și ședințele Consiliului Europei de la mijlocul lunii) au avut ca și cap de afiș găsirea unor soluții pentru contracararea și rezolvarea crizei din această parte a lumii, luându-se din ce în ce mai în serios în discuție necesitatea creării unei noi coaliții internaționale sub coordonarea Rusiei, de această dată, care să intervină armat în Siria și apoi în Irak, împotriva membrilor grupării teroriste Stat Islamic. Începând cu 29 septembrie 2015 Rusia și Franța au trecut la lansarea unor raiduri aeriene pe cont propriu împotriva acestei entități teroriste, sub pretextul autoapărării teritoriilor naționale în fața unor atacuri teroriste inițiate de membrii sau simpatizanții Statului Islamic. Ulterior Rusia a anunțat că va trimite și trupe militare terestre care să se implice în acest conflict armat.

De-a lungul timpului și cu precădere după atentatele din 11 septembrie 2001 *S.U.A.* și-au făcut o datorie de onoare în a eradică terorismul islamic. A început prin a propune și înfăptui o serie de alianțe, în cea mai mare parte formale și nu reale, încheiate doar la nivelul șefilor de stat, imposibil de realizat și în rândul populației, unde antipatia față de lumea occidentală este însemnată.

S.U.A. și *Europa* au avut mari divergențe în ceea ce privește abordarea fenomenului terorist, în general, dar și în particular a statelor sponsori ale acestor fenomene. Însă, evoluțiile fenomenului terorist de sorginte fundamentalist - islamică, din ultimii cincisprezece ani, au determinat coalizarea tuturor popoarelor creștine împotriva globalizării activităților organizațiilor teroriste islamice.

Nu se poate afirma că, în urma acțiunilor antiteroriste ale statelor lumii purtate în unele țări musulmane, ca Afganistan și Irak activitatea organizațiilor teroriste a fost stopată sau eradicată. Există mulți analiști care consideră că aceste entități au devenit mai periculoase, deoarece au fost „încolțite” și vor face tot posibilul să hărțuiască celelalte popoare, terorismul devenind astfel arma politicii disperate, imorale.

De aceea, acum mai mult ca oricând este absolut necesar ca toate statele lumii să se așeze la masa negocierilor și să contribuie la găsirea unei soluții pentru prevenirea și mai ales combaterea fenomenului terorist de orice factură, în special cel islamic, care a dus la fanatism, devenind mult mai periculos. Premisele și cadrul necesar inițierii și consolidării unei coaliții internaționale antiteroriste au fost create

odată cu întâlnirea ONU din această toamnă și cu inițiativa Rusiei de a chema și celelalte puteri ale lumii alături de ea la o ofensivă antiteroristă împotriva Statului Islamic. Totuși în căutarea soluției optime pentru eradicarea fenomenului, trebuie să se aibă în vedere faptul că ofensiva armată poate fi de actualitate, numai dacă toate celelalte soluții de soluționare pașnică a conflictului au fost epuizate.

România ca stat membru al Uniunii Europene și NATO are o serie de drepturi și mai ales obligații de îndeplinit, în ceea ce privește asigurarea securității europene și la nivel mondial. Acest lucru este din ce în ce mai vizibil în ultima perioadă de timp, când ca urmare a valului mare de refugiați din Orientul Mijlociu, România ca și toate celelalte state U.E. trebuie să contribuie la preluarea unei părți dintre acești refugiați.

Având în vedere faptul că țara noastră se află la granița de est a Uniunii, nouă ne revine rolul de a asigura securitatea acestei frontiere și de a nu permite pătrunderea în Europa a unor elemente de factură teroristă sau simpatizanți ori adepți ai acestora, care ulterior prin acțiunile lor pot genera riscuri la adresa securității europene.

În acest sens România, alături de celelalte state care asigură securitatea la frontierele Uniunii Europene, trebuie să-și îndrepte toate eforturile instituționale în vederea asigurării acestei securități a granițelor dar și pentru a preveni și combate cât mai eficient și activitățile infracționale organizate, derulate atât de cetățenii europeni, cât și de cei ai statelor terțe, cu precădere de cei proveniți din state cu potențial terorist.

România este alături de Bulgaria și Grecia unul dintre statele care asigură frontiera de est a Uniunii, frontieră aflată în imediata proximitate a Orientului Mijlociu. În acest sens țara noastră și-a adaptat strategiile în domeniul securității naționale și pe cea din domeniul ordinii și siguranței publice, la realitățile și evoluțiile actuale ale lumii moderne și în deplină concordanță cu strategiile elaborate și adoptate la nivelul Uniunii Europene, în cadrul ciclului de politici pentru perioada 2014 – 2020.

Având la bază documente programatice strategice, autoritățile statului român cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii infracționalității, asigurării și protejării securității naționale a României pentru următorii ani vor trebui să-și orienteze și canalizeze eforturile și acțiunile în vederea prevenirii și combaterii criminalității organizate transfrontaliere și terorismului. Acest deziderat nu poate fi atins însă fără o cooperare internațională intensă între toate instituțiile statelor membre, cu cele din state terțe, precum și în cadrul instituțiilor

internaționale și regionale din domeniu, așa cum am menționat anterior în cazul combaterii terorismului internațional de sorginte fundamentalist – islamică.

Pornind de la legăturile strânse existente între organizațiile teroriste și grupările infracționale organizate implicate în activități din domeniul criminalității organizate, legături ce generează o strânsă interdependență și interacțiune a celor două entități, coroborat cu faptul că în marea majoritate a documentelor programatice elaborate și adoptate la nivel european și mondial, criminalitatea organizată este alături de terorism principala amenințare la adresa securității naționale a statelor și implicit a României la finalul tezei am făcut o propunere de lege ferenda, pentru îmbunătățirea cadrului legislativ în domeniul securității naționale, prin introducerea în *Legea 51/1991* republicată și completată, privind securitatea națională a României, la **art. 3** a unei noi amenințări la adresa securității naționale, respectiv *criminalitatea organizată, cu principalele ei paliere: traficul de droguri, traficul de persoane inclusiv migrația ilegală, marea criminalitate economico – financiară precum și criminalitatea informatică.*

Cuvinte cheie: terorism, islam, fundamentalism-islamic, criminalitate organizată, Orientul Mijlociu, securitate, organizații teroriste.